

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شخصیت پردازی در رمان های جای خالی سلوچ و کوچه مدق

محل انتشار:

سومین کنگره ملی فرهنگ و ادبیات فارسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

وحید مبارک - عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی

رضا موسی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، گرایش ادبیات تطبیقی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

شخصیت پردازی یکی از مولفه های اصلی داستان به شمار می رود، و توانایی نویسنده در قرار دادن شخصیت ها در جای مخصوص به خود در بطن داستان از عوامل قدرت و تاثیرگذاری یک متن ادبی است که باعث جذب خوانندگان بیشتری می شود. عنصر شخصیت در ادبیات داستانی از دیرباز دارای اهمیت خاصی بوده است، و هر متن ادبی برای اینکه بتواند بیشترین اهمیت و تاثیر را داشته باشد باید به عنصر شخصیت در آن پرداخته شود. ادبیات داستانی به ویژه رمان نویسی یکی از زمینه های جالب توجه و مهم در عرصه پژوهش های تطبیقی است. شخصیت ها نه فقط به خاطر جاذبه وجودیشان، بلکه به این دلیل انتخاب می شوند که معرف طبقات خاصی از افراد یک فرهنگ هستند. محمود دولت آبادی و نجیب محفوظ از جمله نویسندگانی هستند که در رمان هایشان به بیان احساسات، ویژگی ها و مسائل و مشکلات شخصیت های داستانی می پردازند و اندیشه های خود را منعکس نموده اند. این پژوهش بر آن است که به روش توصیفی، تحلیلی به وجوهی از شخصیت پردازی در رمان جای خالی سلوچ نوشته محمود دولت آبادی و رمان کوچه مدق نوشته نجیب محفوظ بپردازد.

کلمات کلیدی:

محمود دولت آبادی/ نجیب محفوظ/ رمان جای خالی سلوچ/ رمان کوچه مدق / شخصیت پردازی/

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134886>

